

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Blokada.

Grki so se ta pot ljuto prevarali. Ako se pogleda v povestnico in na zemljevid, mora se reči, da so si svoje selanje ozemlje s kraljestvom vred pridobili več po diplomatskih ovinkih ter po milosti, kakor po lastnem delu in hrabrosti. Tudi ko se je nepričakovano razglasila zedinjena Bolgarija, začeli so Grki rožljati z orožjem, mej Atenami in Belimgradom govoril je telegraf ter pošiljali so se posebni poslanci. Da ni srbska vojska s slavohlepnim Milanom sramotno pobegnila z bolgarskih tal ter da je umaršila v Sredec, kamor je nameravala, tedaj bi bili Grki brez dvoma zaseli kos Makedonije ali celo Bolgarije, češ, da se ohrani ravnatežje na Balkanu. Sreča se je prevrgla in tedaj je tudi Grkom postalo temno pred očmi, čakali so le še, kaj jim prinese bolgarsko-srbski mir. Bolgarski knez ukloni ponižno vrat pred sultanom, postane njegov sluga in pokorni sin dobi zato vsaj senco Bolgarije zedinjene. Zastonj sta pričakovala srbski in grški kralj, da jima odpade tudi kaka mrvica: Srbija mora mirovati, ker je zapravila denar in lep del vojske, Grška je imela na nogah še neutrujeno vojsko ter nje vlada se ni upala vojakov poklicati nazaj, ne da bi zemlji pripal najmanjši dobiček. Grška in turška vojska stojita si preteče nasproti, vojne ladije se oborožujejo, dovažajo se živež in orožje z vseh strani, ter iščejo se upniki, ki bi hoteli še kaj posoditi.

Položaj je bil v istini opasen! Velevlasti so gledale, pošiljale Grkom posebne in kolektivne note, naj mirujejo, v istini pa same neso znale, kake korake bi napravile, da bi se vsaj na videz kazala prisiljena njih jedinost. Na jedno stran dati je Angleško, Italijo in rahlo trocarsko zvezo, na drugo osamljeno Francosko. Vendar ta konstelacija je le umetna, naravno nam gledata iz te skupine za prav dva nasprotna elementa: angleški in ruski. Prvega upliv je deloma dosegel, da se Bolgarija s pomočjo svojega častihlepnega nemškega kneza oddaljuje od svoje naravne zaveznice Rusije, ter bi mej obe rad zabil železno zagvozdo, ki bi pretrgala tisočletne bratske vezi, namera družega je, da se narod bolgarski z njegovo pomočjo okrepi in ž njim ne raz-

veže, da zato tujemu knezu ne vzrastejo z angleško esenco izveličene peroti. Angleška korist dalje zahteva, da se Grška ne postavi preoblastno na svoje noge, temveč naj le životari, kakor sosedne države ter kupuje angleško robo. Rusijo nasprotno marsikaj veže z Grško, da jej ostane prijazna, čeravno trenutek ni ugoden, da bi se pokazale prave simpatije.

To nasprotje kristalizuje se tudi v blokadi: Angleška ima poveljstvo nad blokadnim brodom, Rusija je polagoma to sredstvo prisiljenega miru odobrila, a svojih ladij ni poslala na grško obrežje. Druge vlade izprevidle so opasni položaj, ustrašile se neso grške in turške vojne, pač pa, plamena, ki bi ustal iz nje po celi Evropi; bile so v tem jedine, da treba nevarno iskro zatreti, kajti plamen bi se ne dal. V tem so si bili jedini vsi, tudi nasprotniki in samo Francija se nekoliko kuja, ker se jej je izjalovilo tako premeteno uprizorjeno posredovanje, in morda, ker si z Rusijo vendar nesta tako tuji, kakor žele Nemci?!

Grško obrežje obkolilo se je krog in krog, grškim ladijam odvzema se strelivo in žito, bojviti minister Delyannis moral se je umakniti, grške čete so sicer še na meji, a ni dvomiti, da pogled skupnih topov in posledice blokade Grkom skoro umirijo uzbunjeno kri in da jim od tega rožljanja ne ostane družega, nego prazne blagajnice.

Blokada bode torej pri Grkih imela gotovo nameravani uspeh, ga bodi li imela tudi glede nasprotnih interesov evropskih vlasti? Želimo, a dvomimo. Blokiranje so se sicer začasno nasprotni strasti a — v Bolgariji pojavlja se zopet poprejšnji ruski duh in ne treba mnogo, da zavrže; v Črno morje spuščajo Rusi nove oklopnice drugo za drugo, s Perzijo se sklepa zveza; na Francoskem vohajo po novem zakonu za ptujci, ter pošiljajo Nemce po odgonu za mejo — skupaj veliki in mali momenti, ki pa so vredni resnega pomisleka in ki se ne dajo skrivati tudi za resnično blokado

Pisma iz Rusije.

V prvem pismu govoril sem o osvobojenji robov v Rusiji; danes mi je govoriti o drugej važnej reformi prošlega carovanja, ki bi mogla prinesiti ru-

skemu narodu veliko blaga, ako bi vsi tako iskreno želeli njegovega blagostanja, kakor blažene pameti Car-Osvoboditelj.

Ta reforma se zaključa v „mestnom samoupravljenju“ (Local-Autonomie), katerega predstavitelj je „zemstvo“.

Iz pravic in dolžnostij, ki jih ima naše zemstvo, uvidite, da je ono zelo podobno avstrijskim deželnim zborom, katere po ruski imenujemo „oblastnoj sejm“, kakor govorimo na pr. o kranjskem deželnem zboru; vi se morate prepričati, da tudi vserosijski samodržec deli svojo vlast s svojim narodom in jako nepravilno je, stoje na višini evropske konstitucije, ki nikjer svoje prekrasne zadatke ne izpolnjuje, preziraje gledati na avtokratno Rusijo, češ, da ona jedina v Evropi ni še osrečila svojih poddanikov blaženimi paragrafi teh zapadnih konstitucij, ki dajo na pr. v Avstriji zakonno pravico peščici Nemcev, dušiti milijone Slovanov, kateri z Nemci stoje na popolnem jednakej stopinji obrazovanja in razvitja. Da, bili so celo časi, ko so razni židovi, krščeni ali obrezani, vse jedno, metali v oči Rusiji očitaje, da je celo Turčija podarila svojim nosorezcem parlament, a Rusija da je daleč daleč od dobne kulture. Seveda ljudje, ki tako govorijo, imajo o Rusiji ravno take pojme, kakor svinja o limonah; sami neso videli Rusije nikdar, še manj pa skrbeli, seznaniti se ž njo, ali pa so jo izučevali iz knjig nikjer ne sitih in nikjer zadovoljnih nemških lakotnikov.

Ako zemstvo ne dosega svojega namena, kriv temu ni tisti, ki je dal dobrovoljno, ne vsled revolucije, avtonomije, no kriv je narod, to je silni iz njega, ki žalijo slabeje. Tout comme chez vous!

Mimogredo naj omenim, da evropska Rusija — o azijskeje tu ne govorim, ker tam je administrativni organizem drug — razpada na gubernije; gubernija je razdeljena na ujezd, ujezdi na volosti. Nekaj sel (selo = vas s cerkvijo) in derevenj (derévna = vas brez cerkve) sestavlja volost. Veliko selo ali derevnja, ki se zanima s trgovino ali obrtom, imenuje se sloboda. Stolica gubernije je „gubernskij gorod“, po katerem se gubernija vselej tudi imenuje; na pr. Kursk — glavno

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Deveto poglavje.

(Konec.)

„Poslušam Vas, gospodična,“ jeclja župnik.

„Jaz sem bogata, gospod župnik, jako bogata, in da sem popolnem odkritosrčna, jaz ljubim svoj denar, da ljubim ga zelo. Njemu se mi je zahvaljevati za gizdo, obdajajočo me, in priznati Vam moram, da mi ta gizda kratko in malo ni neprijetna. V opravičevanje naj mi to, da sem jako mlada in se bode to z leti morebiti poravnalo... A prepričana o tem nesem. Imam pa še drugo opravičevanje. Ako novce svoje tudi malo ljubim zaradi ugodnostij, katere mi preskrbljujejo, ljubim jih vendar še bolj, ker ž njimi lahko delam dobro. Tudi ta uzrok je, ako že hočete, samopašen, kajti na veselje mi je dajanje... S kratka, jaz menim, da je moje imenje pri meni v prav dobrih rokah. No, gospod župnik, kakor Vi morate skrbeti za duše, tako, menim, da moram jaz skrbeti za denar. Vedno sem dejala: „Pred vsem hočem, da bode moj mož

vreden to veliko imenje deliti z mano, prepričana moram biti, da ga bode dobro uporabljal, skupaj z mano, dokler bodem tu, in za mano, ako bi jaz prva utegnila ločiti se od sveta.“ In še nekaj sem si dejala: „A tudi ljubiti hočem moža, ki mi postane soprog!“ In tu, gospod župnik, prične se prav za prav moja izpoved. Na svetu je mož, ki že dva meseca dela vedno na to, da bi mi prikril, da me ljubi... A vendar niti za hip ne dvojim, da me ta mož ljubi... Kaj ne da, Ivan, da me ljubite?“

„Da,“ pravi Ivan prav tiho, oči pobešajoč kakor zločinec, „da, jaz Vas ljubim!“

„To sem dobro vedela, a slišati sem morala tudi iz Vaših ust. Zdaj pa, Ivan, ne zinite ni besedice več, rotim Vas. Vsaka Vaša beseda bila bi nepotrebna, bi me samo begala in ovirala me, iti do konca in povedati Vam vse, kar Vam moram povedati, naj bode, kar hoče. Ali mi torej obljubite, da boste tam le sedeli, ne da bi se ganili ali govorili? Mi li obljubite?“

„Obljubim Vam.“

Betina zdaj ni več kazala tiste varnosti kakor prej, glas se jej je lažno tresel. Vendar nadaljuje z malo prisiljeno veselostjo:

„Moj Bog, gospod župnik, jaz gotovo na Vas

ne zvrčam odgovornosti za vse, kar se je zgodilo, a malo ste vendar Vi krivi.“

„Jaz kriv!“

„Ne govorite... Da, to ponavljam: Vi ste krivi... Za gotovo vem, da ste Ivanu preveč lepega napovedali o meni, mnogo preveč. Mogoče, da bi sicer niti ne bil mislil na to... Ob enem pa ste meni toliko lepega povedali o njem, — ne preveč, o ne, a vendar jako mnogo! — No, vsled Vaših besed pričela sem ga malo pazljivejše opazovati in proučavati. Jela sem ga primerjati s tistimi, ki so zadnje leto prosili moje roke. In zdelo se mi je, da je on vsem v vsakem oziru kos... Slednjič se je zgodilo nekega dne... ali bolje nekega večera... baš pred tremi tedni, tisti dan pred Vašim odhodom, Ivan, da sem izprevidela, kako Vas ljubim... Da, Ivan, ljubim Vas!... Rotim Vas, Ivan, ne zinite nobene besede in na miru sedite... ne hodite mi preblizu. Predno sem šla sem, vzela sem s sabo dosti poguma, a zdaj vidite, da me je pokoj do malega že ostavil. A vendar Vam imam še mnogo povedati... in baš najvažnejše reči. Poslušajte me torej, Ivan. Nočem Vam v vznemirjenju izgovoriti odgovora. Vem, da me ljubite... Ako pa me vzamete za ženo, ne smete tega storiti samo iz ljubezni, marveč tudi po pametnem preudarku. Štiri-

mesto kurske gubernije, Orël — orlovske, Kijev — ki-jevske itd. Glavno mesto ujezda je „ujezdni gorod“; ujezd se tudi vselej imenuje po svojem mestu, tako da se učenci lahko uče geografijo svoje domovine.

Razen „ujezdni gorodov“ imamo še „zaštat-nije goroda“ in „mestečka“, ki jih lahko primer-jamo z vašimi trgi in mesti, kakor so na pr. Višnja gora, Metlika itd.

Derevnja, ki ima malo dvorov (hiš), na pr. tri, četiri, pet — imenuje se „hutor“.

Razen nazvanja „gubernija“ slišite še besedo „oblast“; v Rusiji imamo samostalno oblast na Donu, kjer žive donski kazaki. Načelnik „donskij oblasti“ ni gubernator, nego „ataman“, to je kazaki general;*) Donci so vsi vojaki — kazaki (ne kozaki!), kakor nekdanj v Vojeni Granici. „Donskaja oblast“ nima ujezdov, ampak „stanice“. Razen donske ob-lasti imamo še kubansko in karsko oblast na Kav-kazu. One so podčinjene kavkaškemu namestništvu (namestništvu); Kavkaz je tudi razdeljen na stanice; razmetane sem ter tja vasi tamošnjih Čerkezov, Gruzinov, Imeretincev itd. imenujejo se auli. Te imena je dobro znati temu, ki hoče razumeti to, kar čita v ruskih knjigah.

Načelnik gubernske administracije je guber-nator, ujezdne — ispravnik, v stanici — „stanični ataman“. Njih pravice in dolžnosti so približema take, ko pri vas deželnega predsednika ali namest-nika, oziroma okrajnega glavarja, v nekaterih ozirih manjše, v drugih večje. Tako gubernator na pr. sa-movlastno imenuje ali odstavlja ispravnike, kateri so večinoma bivši častniki.

Ujezd se deli spet na „stane“; stan ima za načelnika „stanovogo pristava“, pomočniki pristavu pa so „urjadniki“, kateri so zelo podobni vašim prejšnjim biričem in se rekrutujejo po navadi iz ljudij, ki po svojem umu ali obrazovanji daljše ne mogo. Glavna dolžnost teh gospodov je skrbeti, da bi bilo v ujezdu vse „blagopolučno“, da bi tatov, goljufov in drugih prestopnikov, navadnih ali poli-tičnih ne bilo; če se pokaže kateri, da bi ga prej ko mogoče vjeli in spravili; da bi se davki, gosu-darstvi in zemski, oddajali o svojem času, da bi na volitvah bilo vse, kakor se gre, z jedno besedo, da bi bila v ujezdu „tišj**“ i gladj i božja blagodat“. Plače pa dobivajo ispravnik z raznimi emolumenti okoli 3000 rubljev, stanovoj okoli 2000 rubljev. urjadnik okoli 300 rubljev na leto

To so administrativni organi.

*) Poprej so si donski kazaki sami volili atamana. Še le car Nikolaj jim je uzel to svobodo.

**) Samostalniki od „tiho“ in „gladko“.

Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. maja.

Vladni krogi nekdanj ugrabajo, kakor se poroča nekemu poljskemu listu z Dunaja, ali bi se letos sklicali **deželni zbori** ali ne. Več vladnih mož je za to, da se ne skličejo. To bi pa gotovo ne ugajalo Čehom in Poljakom, ki si prizadevajo de-želni zborom pridobiti večjo veljavo.

najst dni pred svojim odhodom ste se tolikanj pri-zadevali, da bi se umikali pred mano, ter izogibali se vsakega razgovora z menoj, da Vam nesem mogla pokazati, kakšna sem prav za prav. Morebiti imam različne lastnosti, katerih Vi ne poznate... Ivan jaz Vas poznam, vem, kaj me čaka, ako postanem Vaša žena; ne bodem Vam samo ljubeča in nežna soproga, ampak tudi pogumna in odločna ženska. Znano mi je vse Vaše življenje, Vaš kum mi je je povedal. Vem, zakaj ste vojak, vem, kakšne dolžnosti in kakšne žrtve Vas morebiti čakajo v bodočnosti... Ne mislite, Ivan, da bi Vas le od jedne same teh dolžnosti, od jedne same teh žrtev hotela odvrnati. Morebiti menite, da bi Vas rada imela popolnem proste in samo zase, da bi Vas prosila, da bi v nemar pustili kariero svojo! Nikdar! nikdar, dobro poslušajte, nikdar ne bodem zahtevala kaj takega! Neka mlada deklica, katero jaz poznam, storila je to, ko se je omožila, kako napačno je storila!... Ljubim Vas in Vas hočem imeti, kakršni ste. Baš zato, ker živite drugače in boljše, nego vsi tisti, ki so me hoteli za ženo, baš zategadelj sem si Vas želela za moža... Menj bi Vas ljubila, mogoče, da bi Vas — če prav bi mi bilo jako težko — sploh nič več ne ljubila, ako bi hoteli pričeti tako živeti, kakor živé vsi tisti, o katerih ničesar nesem hotela

Vnanje države.

Srbski radikali in liberalci so sklenili, da bodo skupno prevzeli vladno, ko bi jih kralj pokli-cal, da naj sestavijo ministerstvo. Četvero ministrov bi se vzelo izmed liberalcev, četrto izmed radikal-cev. — Skupščina se snide še le v 1. dan junija. Do tedaj bode vlada sestavila budget. V „Odjeku“ je že več poslancev, katere so šteli za vladne, iz-javilo, da pripadajo opoziciji. Sedaj ni nobene dvombe več, da je pri volitvah zmaga opozicija, četudi ne z veliko večino. Samo skupščinarji, katere imenuje kralj, bodo vzdržali vladno na krmilu.

Oficijalno se potrjuje, da je policija zasledila v Burgasu zaroto proti **bolgarskemu** knezu. Zarotniki so nekda nameravali atentat na kneza in ministerskega predsednika Karavelova, ko je imel knez priti v Burgas. Več oseb, mej njimi več ino-zemcev, so deli v zapor. Preiskava se je pričela. — Razni listi vedeli so povedati, da bode narodno sebranje proglasilo kneza za kralja. Po novjših poročilih iz Sofije pa knez in njegova vlada tega sedaj ne želita, kajti to bi dalo povod novim zmeš-njavam v orijentu. Volitve so skoro povsod za vladno kaj ugodno izpale. Opozicija je v več krajih sklicala tabore, pa nekda brez vsega uspeha. Za-četkom tega meseca razpošiljala so se vabila za tak tabor v Sofiji. Ker pa narod ni bil voljen udeležiti se tabora, je organ opozicije „Svetlina“ tajil, da bi bili res Cankovci razpošiljali vabila. Opozicijski listi trdijo, da so bili v Razgradu, Tetevnu, Prava-diji, Knjadži, Ljaskovici in Kazanliku protivladni tabori. Župani teh mest pa pravijo, da o tacihi ta-borih nič ne vedo. V Tetevnu se je nekda bilo zbralo trinajst oseb, da so sklenile resolucijo v imenu vsega prebivalstva, v Pravadiji so pa na tabor prišli le trije možje, da so Cankovu poslali telegram v imenu vseh prebivalcev. Velikega tabora v Ruščuku pa še bilo ni. Povabila so se bila res razposlala, toda pozneje se je povabljenim brzojavno naznanilo, da tabora ne bode. Omeniti pa moramo, da se tako poroča od vladne strani, v resnici pa morda položaj za opozicijo ni tako neugoden. Po-ročilo od opozicije pa ni, ker vlada vse stori, da svet ne izve popolne resnice. Sicer je pa tudi mo-goče, da vlada tabore opozicije kako zavira. — Mej vladno stranko in Cankovci vršila so se pogajanja, da bi se obe stranki spojili, toda bila so brez uspeha. Cankovci so zahtevali, da se Rusija naprosi, da zopet pošlje častnike v Bolgarijo, vladni pristaši so se pa odločno izjavili proti temu. — Turško-bolgarska komisija za določitev meje v Rodopskih gorah in Kirdžalskem okraji začela je svoje delo.

Grška vlada nekda skuša na tihem demo-bilizovati. Četudi zbornica ni dovolila demobilizacije, vendar se vojaške čete druga za drugo polagoma odmikajo od meje in vojniki spuščajo domov. Demo-bilizacija se bode ložje izvršila, kakor se je mislilo, kajti zbornica ne odobruje politike Delyannisove. To se je pokazalo pri volitvi zborničnega predse-dnika. Četudi je kandidoval Delyannis za to mesto, vendar je voljen kandidat Trikupisove stranke Ste-fano Paulo s 136 glasovi. Delyannis dobil je samo 76 glasov. Kakor se misli, bode sedaj poklican Tri-kupis, da sestavi novo vladno, potem se bode pa razpustila zbornica.

Kakor se poroča iz Varšave, **Rusija** dela velike utrdbe v Kieški guberniji mej Jedzejevom in Miehovom, katere bodo varovale železnico Iwan-grod Dąbrowa. Kakor se kaže, hoče Rusija dobro utrditi vse kraje na zapadni meji, da bode lahko z uspehom ubranil vsak napad. — Car je izdal sledeče povelje mornarici Črnega morja: „Več nego trideset let je minulo, da je mornarica Črnega morja opravljala junaška dela in se žrtvovala za blagor Rusije. Sedaj se je zopet oživila ta morna-rica v veselje domovine. Moja volja in moje misli

vedeti... Ako bodem mogla, šla bodem za Vami, in kamor koli pojdete, bode moja dolžnost, in kjer koli boste, bode sreča moja. In ako pride dan, ko me ne boste mogli vzeti s sabo, ko boste sami mo-rali oditi, potem Ivan, bodem tudi imela toliko po-guma, da Vas ne bodem dropala Vašega poguma... In zdaj se ne obračam k njemu, ampak k Vam, go-spod župnik, Vi mi odgovorite, ne on. Povejte mi... ako me ljubi in ako me zmatra samega sebe vredno, ali ima prav, da me pusti tako trdo in bridko pokorečo se s svojim bogastvom?... Po-vejte mi... ali potem ne sme postati moj so-prog?“

„Ivan,“ pravi stari duhovnik resno, „vzemi jo... tvoja dolžnost je... in na srečo ti bode!“

Ivan stopi k Betini, potegne si jo na prsi ter pritisne prvi poljub na njeno čelo.

Betina se na lahko zopet osvobodi ter se obrne k abbéu:

„Zdaj pa, gospod župnik, bi še Vas rada ne-česa prosila... Rada... rada bi...“

„Kaj hočete?“

„Prosimo Vas, gospod župnik, poljubite me.“

Stari duhovnik jo očetovski poljubi na lici, Betina pa pravi na to:

„Tolikokrat ste mi rekli, gospod župnik, da

merijo na to, da se mirno razvija blaginja naroda; toda okoliščine utegnejo nasprotovati mojim željam in bode treba z orožjem braniti državo. Potegovali se bode za ujanostjo in tako stanovitostjo, da jo bodo sovrstniki občudovali, in kakršno so pokazali Vaši predniki na klic mojega deda. Vam izročam varstvo časti in varnosti Rusije na morji, ki naj bode pričalo o Vaših junaških delih.“

Francoski ministerski svet se je posve-toval o iztiranju princev. Sklenil je, da vlada o tej zadevi zbornici predloži poseben zakon. Vlada pa ne bode predlagala, da se najedenkrat iztirajo vsi principi, ampak samo grof Pariški, ker se on jedini vede kakor pretendent in vidno ruje proti re-publikli.

Irski protestanti pripravljajo se za resen upor, ko bi **angleška** vlada dosegla avtonomijo za Irsko. V Ulsteru je gibanje občno. Irci upajo, da bodo že pokorili upornike, naj se jim le dovoli de-želna samouprava. Da bodo Ulsterci plačevali da-vek, za to bodo že Irci sami skrbeli. Nekateri irski listi pa smešijo gibanje v Ulsteru. Nek list je objavil, da se išče 25.000 starih bab, da bodo z metlami pognale Orangiste (irske protestante).

Dopisi.

Iz hrenoviške župnije 18. maja. [Izv. dop.] Ni davno, kar smo izvedeli, da se bode letos delila pri nas sv. birma. Ta vest bila je z veseljem vsprejeta, posebno pa od otrok, ki bodo tega sv. zakramenta deležni. Roditelji so pridno začeli iskati svojim otrokom kume in kumice ali kakor navadno pravimo, botre in boterce. Razumljivo je, da se v jednacijah prilikah zbere bolje, ko mogoče, saj tako ne delajo samo kmetje, nego i visoka go-spada, aristokratija je v tem kolikor toliko iz-bérčna. Da se je torej i pri nas to godilo, ni to-rej čuda. Čim imoviteji je torej in kar je glavna reč čim dobrobršnej je kdo, tem bolj so ga nadle-govali s prošnjami, da bode za boterčka. In res, nekateri so mnogim obljubili. Mej temi poslednjimi nahaja se tudi velespoštovani in jako priljubljeni g. E. D. veleposestnik v O. A nekateri roditelji in g. D. so obračali, g. župnik dr. Šterbenec je pa, ko-likor je mogel in znal, obrnil, in sicer kaj je storil. Nekaterim, pravimo nekaterim, torej ne vsem, je g. D. kot botra izbrisal, češ, ta gospod ni opravil velikonočne spovedi, torej ga ne pustim in ne sme biti za botra. Kaj takega se pri nas še dosihmal ni zgodilo in reči moramo, da ta nova iznajdba je marsikaterega jako žalila, kar je prav lahko um-ljivo ter popolnem opravičeno, ker, kakor že rečeno je g. D. jako spoštovana oseba, ki nikomur žalega ne stori, pač pa slednjemu pomaga, ako le more, in ravno njega si je g. dr. Šterbenec izbral za tarčo. Drugih se ni popraševalo, so li bili pri spovedi za Velikonoč ali ne. Da bi si bil g. dr. Šterbenec s tem činom svojo slavo povišal, jako dvomimo, svesti smo si pa, da zaradi tega križca vendar ne dobi. To moramo pa tudi omeniti, da se mnogo botrov temu dejanju smeje, češ, da je g. doktor v tej zadevi zmo-tljiv, ker se nobenemu botru na čelu ne bere; je li bil ali ne za Velikonoč pri spovedi, torej dovo-ljeno je drugim to, kar gosp. doktor gospodu D. zabranjuje. To je g. dr. Šterbenca logika!

Ko bi smeli, bi g. doktorju še to rekli, da je bruno večje od pezdurja, in ukazano je: Predno daruješ,

je Ivan malo Vaš sin, kaj ne, da tudi jaz smem biti malo Vaša hči? Potem boste imeli dva otroka...“

Jeden mesec pozneje, okoli poludne 12. sept. šla je Betina v priprostej poročni obleki skozi cerkev Longuevalsko, mej tem, ko je na koru god-beni zbor devetega topničarskega polka sviral ve-sele melodije svoje, da so odmevale od cerkvenega oboka.

Nancy Turner izprosil si je čast, pri tej slo-vesnej priložnosti igrati na orglje, kajti mali starin-ski harmonij je izginil. Orglje s svetlimi piščalkami bliščale so se zdaj v cerkvi na koru. To je bil že-nitovanjski dar gospodičine Percivalove abbéu Kon-stantinu.

Stari župnik je bral mašo. Ivan in Betina kle-čala sta pred njim. Izgovoril je blagoslov nad njima in potem nekaj hipov stal z razpetima rokama, vtopljen v molitev, iz globočine srca prosil je mi-losti božje doli na svoja otroka.

In tisti hip zadonela je na orgljah ista sanja-rija Chopinova, katero je Betina jedenkrat igrala, ko je prvič stopila v to malo selsko cerkev, v ka-terej je imela biti posvečena sreča življenja njenega.

In zdaj je Betina jokala.

pomiri se s svojim neprijateljem, ker drugači tvoja daritev ne bode Bogu dopadljiva. Po teh besedah bi tudi Vi, g. doktor, ne smeli vselej darovati, ker če se ne motimo, Vi nekatere v resnici sovražite. Če pa Vaš govor v cerkvi koga prehladi, to je, če prične kašljati, pustite ga, naj kašlja, ter imejte to kašljanje za nekako — svarjenje.

S sivega Krasa 20. maja. [Izv. dop.] Vsprejmi, cenjeni mi „Slovenski Narod“, nekoliko vrstic o doslej malo znanej, 11. maja 1884. najdenej vilenici Divaškej! Sem ter tja je bila le ta že v marsikaterem časniku omenjena, v „Edinosti“ tudi že nekoliko opisana, a pojma o krasoti podzemskih stavb naše vilenice nema vsako človeško bitje.

Kdor hoče vsaj nekoliko pojma o njej imeti, mu ni dovolj, da le bere njen popis, — in ko bi bil tudi povsem natančen — temveč ogledati si jo mora sam, gledati mora delo mogočnega zidarja z lastnimi očmi. Opazovaje in občudovaje to veličastvo bode nehote vsklikol: „Moj Bog, moj Bog! ne le površini mile naše domovine si dal prekrasno lice, nego tudi podzemlje si Slovincu z raznimi umotvori olepšal!“

Vsak, ki je prehodil ta čarobni, temni hram, ni mogel prehaliti njega lepote in marsikateri je že rekel, — morebiti po vsej pravici — da je Divaška vilenica lepša od Postojinske in da le-té le glede obširnosti ne doseže. Mnogo obiskovalcev je imela — mej temi tudi imenitne in izobražene gospode — a ponosni so Divačani gotovo najbolj na zadnjega njenega obiskovalca.

V dan 18 t. m. se je naznanilo občinskemu predstojništvu Divaškemu, da obišče vilenico Njega c. kr. Visokost nadvojvoda Rajner, ki je, vrnovši se iz Pulja, imel v Divači počakati jadrnega vlaka. Vsa Divača je bila na nogah! To Vam je bilo živo, kot na mravljišči. Skrbelo se je za razsvetljavo in za druge potrebne reči in popravile so se in napravile v naglici razne poti.

Ob osmeji uri zvečer se pripelje vlak z visokim gostom in ustavi se pri prvi železniški čvalnici od Divaške postaje, nahajajoč se ne daleč od vilenice. Visoki gospod stopi z voza in navdušeno pozdravljen od mnogobrojnega ljudstva se poda s spremstvom (blizu 30 častnikov) v krasne prostore.

Čeravno vse v naglici narejeno, se mora vendar priznati, da je bilo dosti dobro razsvetljeno, — kjer je bilo kaj pomanjkljivega, pomagala je magnezija — tako da so se krasni kapniki prav lepo videli. Človek je moral kar strmeli in posebno je bil iznenadjen, prispevši do prosojnih in lesketajočih se kapnikov. Nad jedno uro je gospod nadvojvoda korakal po lepo izpeljanih in gladkih potih, ter se potem, ker se mu je mudilo, vrnil zopet na površje. Isti, ki so bili v bližnji visocega gospoda, pravijo, da mu je čarobni prostor zelo dopadal.

Vsled tega dogodka so Divačani za svojo vilenico zelo navdušeni in sedaj hitijo še vse potrebno napraviti, da se taista, če le mogoče, 3. junija t. l. (Križev četrtek) slovesno odpre.

Naznani to, mili mi „Narod“, svetu, da se obilno udeleži le-te svečanosti, da obišče v obilnem številu krasno jamo, ki ni le ponos Divači, temveč vsemu slovenskemu svetu!

Ustopenina ne bo visoka, govori se o enem goldinarji.

Na svidenje, čestiti g. bralci, na Križev četrtek! Opazovalec.

Domače stvari.

— (V Jaski) priredile so se dr. Starčeviću in Gržaniću velike ovacije. Pevsko društvo „Javor“ šlo je prišlecem nasproti, mladina bila je na ulici v špalir postavljena, vse bilo je na nogah. Z burnimi živoklici pozdravljalo je občinstvo „mučenika“ vse hitelo je k vozom, Starčevića pozdravljat in poljubljat. Hiše neso bile z zastavami okrašene, ker je policija to prepovedala, a vender so nekateri, ko sta se Starčević in Gržanić mimo peljala, iz oken z zastavami mahali, nežni spol pa je sipal cvetke v voz. Iz Karlovca došlo je 46 najodličnejih meščanov pozdravljat izpuščena poslanca, a prišli so prezgodaj, ker so dotični telegram v Zagrebu ustavili. Iz Zagreba spremilo je 250 ljudij Starčevića v Jasko, sploh pa je došlo od vseh strani deputacij in srčnih pozdravov. Vlada je vsled teh ovacij vsa zbegana in skuša v „Narodnih Novinah“ in v „Agramer Zeitung“ jako perfidno znižati pomen vseh teh ovacij, a doseгла je baš nasprotno.

Vse javno obsoja pisavo vladnih glasil in vlada se bode uverila, če se še ni, da je prisiljena pravda proti Starčeviću in Gržaniću bila velika hiba.

— (Šišenska Čitalnica) priredi prvo spomladansko popoldansko veselico s sodelovanjem vse vojaške godbe c. kr. pešpolka baron Kuhn, v nedeljo 23. maja na Koslerjevem vrtu. Spored obsega, burko v 3 prizorih „Pražna obleka“, in komični prizor: „Ne vem“, 3 mešane in toliko moških zborov, slavna vojaška godba pa bode svirala 14 točk. Podrobnostni program sledi jutri.

— (Na občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske,) kateri bode v sredo 26. t. m. dopoldne ob 9. uri v mestni dvorani, opozarjamo zaradi važnega programa tega zborovanja, še enkrat vse družbene člane.

— (Občni zbor Ljubljanske požarne brambe) bode prihodnjo nedeljo 23. maja ob 9. uri dopoldne v magistratovi dvorani. Na dnevnem redu je obljuba ognjegascv, poročilo o denarnem stanju društvene blagajnice v obče in podporne zaklade, nova volitev odbora in poveljništva, kakor tudi overovateljev društvenih računov.

— (Občni zbor odseka za konjerejo c. k. kmetijske družbe za kranjsko) vršil se bode v Ljubljani 27. maja t. l. v dvorani mestnega magistrata ob 3. uri popoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Ogovor prvosednika. 2. Poročilo odborovo. 3. Posamezni predlogi. Tu bodi omenjeno, da je konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske razpisal petero daril po 20 gld., kranjskim konjerejcem, kateri napravijo še to spomlad za žrebeta primerno ograjen prostor, ki meri najmanj 500 štirjaskih metrov. Ker bivanje žrebet čez dan v taci ograjah stori žrebeta manj občutljiva proti vremenskim uplivom, njih zdravje krepí in hojo boljša, priporoča se konjerejcem, kateri hočejo izrediti lepih in dobrih konj, da napravijo take ograje, ter so v spodbujajo razpisana gori imenovana darila. Konjerejci, kateri se hočejo potegovati za ta darila, pošljejo naj svoje nekolekovane prošnje zadnji čas do konca junija t. l. konjerejskemu odseku c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani. V prošnji naj bode povedano, kedaj je bila ograja dokončana in koliko meri.

— (Iz Idrije) se nam piše: Pred nekaterimi dnevi zgodil se je tukaj znamenit čin, kateri zasluži, da se zabeleži v javnem glasilu. Na odločno zahtevanje našega c. kr. notarja, g. Maksa Kosérja, izvršila se prva uknjižba v zemljiščno knjigo tukajšnjega c. kr. okrajnega sodišča v slovenskem jeziku. To je baje po preteku celega stoletja drug slučaj pri omenjenem uradu. Zavednemu gospodu beležniku kličemo torej: Slava! Vivat sequens!

— (Skušnje na tukajšnji podkovski šoli) vršile se bodo dne 28. in 30. junija t. l., in sicer: 28. junija skušnja iz podkovstva za kovače, kateri neso obiskavali podkovske šole, 30. junija pa za učence podkovske šole iz podkovstva in ogledovanja klavne živine in mesa. Kovači, kateri se hočejo podvreči tej skušnji, naj se oglase pri vodstvu podkovske šole v Ljubljani do dne 15. junija 1886.

— (Prvošolec — begun.) V 3. dan t. m. pobegnil je iz Ljubljanskega deškega sirotišča France Kotnik, odličen dijak prvega gimnazijskega razreda. Ubožec, sicer jako nadarjen in istinito marljiv učenec, je bil namreč v zavodu prav po potrebuem nekaj staknil, česar si ni iskal, še manj pa zaslužil. Rahločutnega in zelo vestnega dečka je krivična kazen toli užalila, da je ostavši varno (!) zavetišče potegnil v daljni širni svet. Ker do danes še ni nikakega sledu o njem, obračamo se na prošnjo žalostnega njegovega strijca, kateri ga je dosedaj prav blagosrčno podpiral, do občinstva po Slovenskem, naj ubežnega dečka, kdor ga kje dobi, takoj napoti zopet v Ljubljano k njegovemu nekdanjemu dobrotniku. Odpuščen je begunu ta korak, darežljivi strijc ga bode v prihodnje obdržal pri sebi in sam skrbel za nadaljno njegovo izobražbo. — Nesrečni mladi begun je 14 let star, rodом iz Šent Vida pri Brdu, je vitke rasti, plavalas, ima modre oči in kot posebno znamenje na levej roki presekane kazalec, kojega zaceljena rana se mu še precej pozna. Seboj nosi odlično šolsko spričevalo letošnjega prvega poluleta.

— (Nezgoda.) Tine Vrbinec, oženjen tesar iz Bizovika, padel je dne 19. t. m. s pritlične strehe št. 50 na Spodnjih Poljanah tako nesrečno, da si je razbil črepinjo ter prenešen v bolnico po groznih mukah umrl.

— (Izvirno goved muricidolskega plemena) prodajala bode c. kr. kmetijska družba v sredo popoldne ob 2. uri na dvorišči gostilne pri „Bavarskem dvoru“ na Dunajski cesti. Goved je nakupljena iz državne subvencije ter bode za polovico kupne cene na dražbo postavljena.

— (Jugoslovanska akademija znanostij in umetnostij) imela je v preteklem letu 17.110 gl. 8 kr. dohodkov, 17.597 gl. 39 1/2 kr. pa stroškov. Kapital akademije znaša 372.121 gld. 52 1/2 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 21. maja. Pri Larisi so Turki napali grške straže, katerim se je pomoč poslala. Boj neizogiben, ako se turške čete ne odstranijo od grške meje. Poveljnikom čet dal se je nalog, naj bodo defenzivni, a naj silo s silo vračajo. Nov kabinet sestavljen. Trikupis prevzame predsedstvo, finance in vojno.

London 21. maja. Dolenja zbornica vsprejela v drugem branji podaljšanje irskega orožnega zakona.

Gorica 20. maja. Vsled napačne zmene zavozil je vlak 1052 v stoječe vagone, od katerih jih je 6 močno poškodovanih. Izmej ljudij nihče poškodovan.

Atene 20. maja. Trikupisa, zapustivšega zbornico, ogromna množica živahno pozdravljala. Popoldne je h kralju poklican in bode jutri kabinet sestavil.

Catania 20. maja. Na Etni odprlo se je 11 kraterjev, trije so grozno veliki. Lava teče na nekaterih mestih 200 metrov na široko. Potresi se nadaljujejo. Glavni krater bruha le pepel in sopar.

Benetke 20. maja. Danes končala je porotna pravda, ki je trajala 6 mesecev. Zatoženih je bilo 10 uradnikov, ki so pri banki v Padovi (Banca Veneta) ogromne vsote izneverili. Obravnave pričele so 10. novembra l. l., a ker je bilo dokazilno gradivo ogromno, končane še le danes. Dva zatoženca oproščena, 8 obsojanih v ječo od 2 mesecev do 5 let. Porotnikom stavilo se je 514 vprašanj, in porotniki zadržali so se nepretrgano 58 ur v sodni hiši, da so se o vprašanjih posvetovali. Čitanje sodbe in nagibov trajalo je 7 ur.

Rim 20. maja. Izvestje o koleri: V Benetkah 4 zboleli, 3 umrli, v Bari 7 zbolelo, 1 umrl.

Naznanilo in razglas.

Novo šolsko leto na podkovski šoli Ljubljanski se prične 1. dne julija 1886. leta.

S poukom v podkovstvu združen je tudi nauk o ogledovanji živine in mesa. Kdor želi biti vsprejet v podkovsko šolo, mora se izkazati:

1. S spričevalom, da se je pri kakem kovači za kovaškega pomočnika izučil;
2. z domovinskim listom;
3. s spričevalom svojega župnika ali župana, da je poštenega obnašanja, in
4. da zna brati in pisati slovensko.

Revni učenci morejo tudi dobiti štipendijo po 60 oziroma 50 gld.

Prosilci za štipendijo imajo predložiti:

1. ubožni list,
2. spričevalo poštenega obnašanja in
3. potrdilo, da so že dve leti za kovaške pomočnike delali. Prošnje z dotičnimi spričevali imajo poslati vsaj do 15. decembra glavnemu odboru c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Šola traja do konca decembra 1886. l. Kdor preskušnjo dobro prestopi, more po postavi od 1873. leta patent podkovskega mojstra dobiti, ker sedaj brez preskušnje nihče ne more postati kovaški mojster. Nauk v tej šoli je brezplačen, vsak učenec ima skrbeti le za to, da si za šolski čas oskrbi živež in stanovanje ter potrebne šolske knjige. Stanovanje dobijo učenci za majhno plačo v šolski hiši.

Učenci naj se oglase vsaj dva dni pred šolskim začetkom v podkovski šoli na spodnjih Poljanah.

Ker je po slovenskih deželah še zmirom premalo v podkovstvu izučenih kovačev in zdravnikov kopitnih boleznij, pa tudi premalo izurjenih ogledovalcev živine in mesa, torej naj bi županstva svojo skrb obračala na to, da dobi vsaka občina vsaj enega dobrega kovača in ogledovalca živine in mesa.

V Ljubljani 19. maja 1886.

V. Seunig,
prvosednika namestnik c. kr. kmetijske družbe kranjske.
Dr. Karol vitez Bleiweis,
začasni vodja podkovske šole.

Zahvala.

Preblagorodna gospa Josipina Hočevar s Krškega blagovoliila je za napravo nove cerkvene zastave v Mokronogu darovati lep znesek 50 gld. — Za ta veličastni dar se preblagi gospej vsi farani najtoplejše zahvaljujemo. (370)

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padico, bolečine v želodci, nervozno šumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluš, glavobolje, migrene, bledice in mrvice ozdravljajo po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite vspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708—25)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

20. maja.

Pri Sloveni: Polatsek z Dunaja. — Pazowsky iz Brna. — Nosan iz Zagreba. — Reitmayer z Dunaja. — Starke, Pincherle iz Trsta.

Pri Malici: Freund z Dunaja. — Groger iz Budimpešte. — Williams z Dunaja. — Borman iz Kočevja. — Hammer, Wetzel z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

18. maja: Andrej Maček, delavčev sin, 6 mesecev, Karolinska zemlja št. 13, za božastjo.

19. maja: Janez Vidmar, strugarjev sin, 11 dni, Stari trg št. 20, za božastjo. — Janez Strekel, dimnikar, 32 let, Dunajska cesta št. 28, za jetiko.

V deželnej bolnici:

14. maja: Gašper Mivšek, delavec, 61 let, za vnetjem reber. — Josip Hočevar, gostad, 81 let, za otrovanjem krvi. — Urša Brodnik, delavka, 52 let, za pljučnim edemom. — Marija Hribar, delavka, 54 let, za oslabiljenjem.

15. maja: Reza Kotar, gostija, 61 let, za kronično vnetico kolena. — Ludovik Keberle, gostad, 57 let, za jetiko.

18. maja: Alojzija Bezljaj, delavka, 39 let, za srčno napako. — Reza Belčjan, delavka, 49 let, za katarom v črevesu.

19. maja: Matevž Rihar, gostad, 75 let, za pljučnico.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mo-krina v mm.
20. maja	7. zjutraj	741.64 mm.	14.2° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	739.96 mm.	25.8° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.14 mm.	18.6° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 19.5°, za 4.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 25 kr.
Srebrna renta	85 „ 40 „
Zlata renta	117 „ 30 „
5% marcna renta	101 „ 85 „
Akcije narodne banke	880 „ 0 „
Kreditne akcije	283 „ 0 „
London	126 „ 8 „
Srebro	— „ — „
Napol.	10 „ 04 „
C. kr. cekini	5 „ 96 „
Nemške marke	62 „ 05 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 172 „ 25 „
Ogrska zlata renta 4%	104 „ 45 „
Ogrska papirna renta 5%	95 „ — „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 „ 20 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 70 „
Kreditne srečke	100 gld. 176 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 116 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	204 „ — „

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-tržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S popisnimi izdali na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica vsebuje vse poljedelske postave in ukaze za Kranjsko: postavo za tižje varstvo, pokončavanje mršesov, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi privedoslovnimi in poljedelskimi popisnimi. Tudi priložene razprave o „tižjem varstvu“, „predenici“, „umnem ribarstvu“, „strni ušji“ ita. vsebujejo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gleda teh postav smo dodajali ogrevalni, bode ta knjižica istinito odpomogla živim potrebni. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Vsem svojim prijateljem in znancem naznanjam, da sem jaz iz dobrote prepustil svojemu sinu vse svoje premoženje, katero sem si pridobil v mnogih letih in to s krvavimi žulji. Zdaj sem pa po dobroti drugih ljudi znova začel svoje rokodelstvo, ker me je preveč v srce žalilo, da bi moral svojega lastnega sina in njegovo nevesto za potrebno hrano prositi na svoje stare dni. Upam tedaj, da me bodo tudi moji stari prijatelji in naročniki obiskovali, kajti hočem vsem z dobrim in najcenejšim delom postreči. Stanujem na Rimskeji cesti, v Križanski hiši št. 3, tik Baumgartnerjeve hiše. (363—2)

Fran Šafec,

kolarski mojster v Ljubljani.

Česko-moravska trgovina za razpošiljanje kave

V TRSTU, K. MARUŠTIK V TRSTU, Via Valdirivo 10. Via Valdirivo 10.

priloga sledeče okusne kave vrste v balah po 4 1/4 ko. netto vsebine, carine in poštne prosto, tako da naročnik (345—4) nema nikakih stroškov več.

1 ko. Campos, močna	gld. 1.25.
1 „ Java, mila	„ 1.35.
1 „ Cuba, fina	„ 1.52.
1 „ Ceylon, zelena	„ 1.72.
1 „ Mocca, ognjena in fina	„ 1.78.
1 „ Menado, aromatična	„ 1.92.

Nadalje pristni, naravnost iz Hongkonga pripeljani čaj, kateri se, ako treba, s kavo vkupe zavije, 1/2 ko. Sou-chong gld. 2.70, 1/2 ko. Peco gld. 3.50, 1/2 ko. Peco ovetja gld. 4.20. — Dopisuje se lahko v vseh jezikih.

FRAN CHRISTOPH-ov (202—4)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in enostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh lokalih.

V Ljubljani se dobiva pri **Iv. Luckmann-u.** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Išče se za 2 osobi prijazno stanovanje

z 2 ali 3 sobami in kuhinjo za čas sv. Mihaela t. l. Ponudbe naj se do 15. junija t. l. pošljejo na upravnništvo „Slovenskega Naroda“ pod naslovom: „Stanovanje št. 20.“ (315—3)

Prodaja hiše.

V Kozarjih št. 16, pri Dobrovi, 1/4 ure od Ljubljane, prodaja se zaradi družinskih razmer hiša pri glavni cesti Polhovi gradec-Horjul-Crni vrh. Hiša je pri vodi ter je pripravna za strojarjo, pa tudi vsako drugo obrt. Preokrbljena je z vsemi stvarmi, ki so potrebne za gostilno, tobačno trafiko in specerijsko prodajalnico. S hišo se tudi prodaja hišna oprava, vinska posoda z vinom vred, dva konja in trije vozovi. — Več se izve pri lastniku Franu Hribarju, usnarji v Ljubljani. (369—1)

CHAMPAGNE AYALA & Co.

Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000 mark

kot največji dobiček v najprejemnejši slučajni ponudbi velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se izžreba 50.500 srečk. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročiti pridojati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitev izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, s utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugalal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastopj pošljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

31. majem 1886

nam direktno doposlati.

(238—12)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.